

Vall d'Incles i el riu Juclar

6 de juliol de 2011

Integrants: Josep Carbonell, Vicens Catafal, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Ismael Porcar, Julià Pratginestós, Josep Roca i Salvador Vilà

Distància: projectada 10'78 Km. amb altures 11'05 Km. Temps 5'42 h.

Desnivells: total 608 m. Acumulat 671 m. **Cotxe:** 186 Km. Ismael Porcar i Josep Roca

Arribem a les 6 als Gorcs molt puntuals i després de les salutacions arrenquem cap a la Garriga on prenem la C-17. Passem per Ripoll, Ribes de Fresser i a Planoles s'hi incorpora en Josep Carbonell. Junts anem cap a Puigcerdà passant per Toses i la Molina. Seguim pel túnel de Puymorens i quan arribem a Soldeu dins la Vall d'Incles anem al pont de la Baladosa on aparcuem. Ens havíem plantejat anar al Pic d'Anrodat i/o Fontargent.

Les informacions sobre dificultat de l'excursió motiven la recerca de rutes alternatives. Després de diverses opcions amb informacions incertes s'opta per seguir el corrent del riu Juclar. Ens plantejem fer una ruta circular si podem travessar fins al Port d'Incles i baixar pel costat del riu de Manegor. Comencem a caminar a les 9 tocases i prenem una ruta marcada com *Estanys del Juclar* i anem pujant per un camí molt fressat, ben assenyalat amb botons grocs. Passem per una zona de picnic amb una font. Sorprèn el tram d'aquesta via convertit en una catifa verda. El camí puja decidit i quan arribem a l'Estany primer de Juclar, el llac més gran d'Andorra, anem al refugi de Juclar. Visitem les instal·lacions i no trobem ningú, ni cap informació, que ajudi a decidir el trajecte a seguir. Són les 11 h. i parem a esmorzar a l'exterior, damunt d'unes pedres. Quan arrenquem, pel salvar l'estany, el camí puja. En aquest punt àlgid en Josep Carbonell i

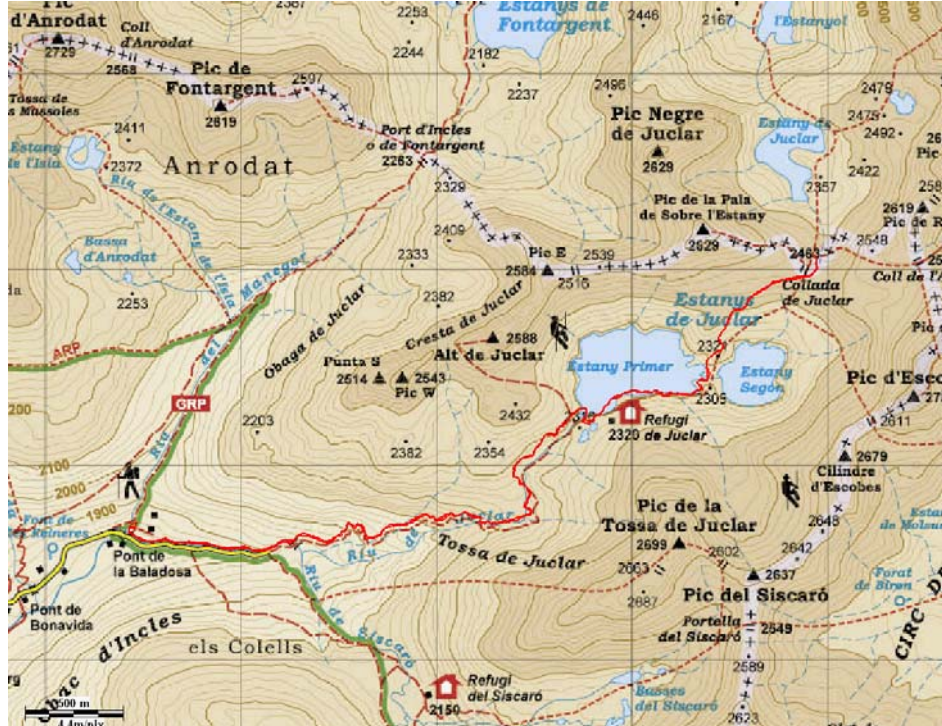
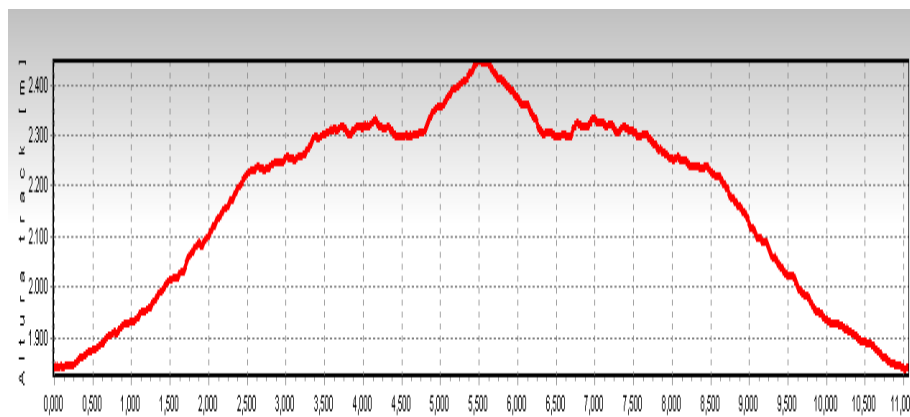
en Josep Oranias ens anuncien que comencen el retorn. La resta seguim i el camí baixa de cop. Ens podem ajudar amb unes cordes enganxades a les roques. Després passem per entremig dels dos estanys. Seguim i arribem a la Collada de Juclar, on podem contemplar una zona plena de llacs francesos, el Pic d'Escobes al sud-est i el Pic de Ruhle al nord-est. Ens plantejem pujar

al Pic de la Pala de sobre l'Estany i després d'una animada discussió, l'horari ens ajuda a prendre la decisió de baixar. De retorn seguim el mateix camí. Quan arribem a l'Estany primer hi descobrim uns senyals de GR molt descolorits que segueix ran de l'aigua. En Joan Corbera, en Vicens Catafal i l'Ismael Porcar segueixen aquest camí. La resta puja

per entre els grans blocs de pedra que hem travessat anteriorment, així com la curta canal amb cordes. Seguim i parem un moment al Refugi. Arrenquem i de baixada ens retrobem als companys que han seguit el GR. Ens informen que han passat molt fàcilment i que segurament quan el nivell és més elevat sigui impracticable. Arribem a ¾ de 3 a l'aparcament. Ha estat una excursió agradable i recomanable, que desconíem. Tranquil·la i molt transitada. Al baixar ens hem adonat de l'elevat desnivell. Durant tot el dia ens ha fet

un dia solejat, amb ràfegues de vent que augmenten durant el retorn, i que anuncien un possible xàfec imminent. El sol s'ha complagut amb un de la colla, que ha quedat vermell com una gamba. Prenem unes cerveses i decidim anar a dinar a ca l'Anna de

Ventolà. Al passar per Planoles hi deixem en Josep Carbonell, amb el que ens retrobem al restaurant. Allà trobem la noia boliviana, que ens atén com estem acostumats. Es recorda de l'absent Jaume Muntan i en desitja la seva prompte recuperació. Després a la sobretaula decidim que la propera setmana anirem de Núria al Pic i Coma d'Eina. S'imposa a la de Núria, Torreneules i Coma de Vaca, que aparquem per una futura ocasió. Sortirem a les 6 de Llerona.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Joan Corbera